

ת"פ 24961/07/13 - מדינת ישראל נגד חכם דגאני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 24961-07-13 מדינת ישראל נ' דגאני

בפני כב' השופט עידו דרואן

מאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד נאוה זרנגר

נגד

נאשם

חכם דגאני

ע"י ב"כ עו"ד אנה שכטמן

הכרעת דין

בכתב האישום שהוגש בחודש יולי 2013 הואשם הנאשם בעבירת גניבה, אותה ביצע לפי הנטען ביום 31.12.12.

עובדות כתב האישום:

1. המתלוננת גב' אתי דאודי מחזיקה בחנות תכשיטים ברחוב דיזינגוף בתל-אביב. ביום 30.12.12 הגיע הנאשם לחנות והתעניין ברכישת תכשיטים, אך המתלוננת אמרה לו שהחנות בשיפוצים ולכן אינה יכולה למכור.
2. הנאשם חזר למחרת, 31.12.12, שעה 12:40 לערך, והציג את עצמו כתייר אמריקאי המבקש לקנות כמות גדולה של תכשיטים. הנאשם שהה בחנות כשלוש שעות, שבמהלכן הוצגו לו תכשיטים רבים, כשהוא והמתלוננת יושבים משני צידי שולחן, והם משוחחים על התכשיטים ומחיריהם. המתלוננת הכניסה לשקית עם סמליל ("לוגו") החנות כל תכשיט שהנאשם היה מעוניין בו, לאחר שהניחה אותו באריזה.
3. בשעה 14:33 נטל הנאשם את השקית בה הונחו התכשיטים והניח אותה על הרצפה, מתחת לשולחן, סמוך לרגלו הימנית.
4. לאחר מכן, בעוד השיחה ממשיכה, הוציא הנאשם מהשקית תכשיטים המנויים להלן והחביאם במעיל שלבש.
5. בשעה 15:42 יצא הנאשם מהחנות כשהוא משאיר בה את השקית, את אריזות התכשיטים שנטל, וכן טבעת ושרשרת זהב שנארזו אף-הן והונחו בשקית.
6. כך גנב הנאשם תכשיטים בשווי כולל של 95,700 ₪, ובהם טבעת אזמרגד (אמרלד) בשווי 19,000 ₪; טבעת אודם (רובי) בשווי 4,800 ₪; טבעת משובצת בספיר ויהלומים בשווי 12,000 ₪; צמיד מזהב לבן בשווי 21,000 ₪; צמיד 'טניס' משובץ יהלומים בשווי 12,000 ₪; שרשרת חוליות עם תליון אודם בשווי 5,700 ₪, ענק משובץ באבני אודם ויהלומים בשווי 18,000 ₪ וטבעת בסגנון ארט דקו בשווי 3,500 ₪.

תשובת הנאשם לאישום:

1. הנאשם אישר שהגיע לחנות בשני המועדים הנ"ל, אך כפר בכך שהציג את עצמו כתייר אמריקאי.
2. הנאשם הודה שביום 31.12.12 שהה בחנות ושוחח עם המתלוננת על תכשיטים. הנאשם אף אישר ששם את התכשיטים בשקית, ולבקשת המתלוננת הוריד אותה לרצפה, שכן בהיותה על השולחן הפריעה להצגת תכשיטים.
3. הנאשם כפר בהוצאת התכשיטים מהשקית, בלקיחתם וביציאה מהחנות כשהם בחזקתו.

הראיות:

תקליטור האבטחה:

1. בחנות מותקנות מצלמות אבטחה המצלמות את המתרחש בה, ללא קליטת קול. שהותו של הנאשם בחנות תועדה אפוא ותקליטור ובו סרט האבטחה הוגש בהסכמה (ת/8). בסרט זה מתועד הנקלט במצלמות 2 ו-3 הפונות מזוויות שונות לחלל החנות, וכן הנקלט במצלמה 1 שנמצאת בחדר אחורי ואינה מענייננו.
2. הסרט מתחיל בשעה 12:40, ומסתיים כעבור שלוש שעות. מלבד הנאשם, נכנסו לחנות ויצאו ממנה קשיש, אישה וגבר, שמהסרט עולה ברורות שאיש מהם לא התקרב כלל לתכשיטים ולא יכול היה לקחתם.
3. בשעה 12:42, נכנס לחנות הנאשם, לבוש מעיל ארוך. בשעה 12:47 מתיישב הנאשם ליד שולחן העבודה, בכיסא המיועד לקונה, ומתחיל לבחון תכשיטים שהמתלוננת מציגה לו. לאורך השעות המתועדות, המתלוננת והנאשם משוחחים ובוחנים תכשיטים שהמתלוננת מוסרת לנאשם. מיד פעם קמה המתלוננת ומביאה תכשיטים נוספים, ולעתים קם הנאשם ונע בחנות, לבדו או עם המתלוננת.
4. בשעה 14:06 מתחילה המתלוננת לקחת תכשיטים מהשולחן ולארוז אותם בקופסאות ועטיפות, אותן היא מכניסה לתוך שקית קטנה וכהה שעל השולחן (תצלומה ת/3).
5. מדי פעם, המתלוננת עונדת תכשיט להדגמה והנאשם מסייע לה. למעשה, מתפתחת אינטימיות מסוימת בין השניים כפי שניתן לראות החל מ-14:31, ב-14:58 ועוד.
6. בשעה 14:33 קם הנאשם מכסאו, נוטל את השקית - ללא חיפזון או סימני הסתרה - ומניח אותה על הרצפה מתחת לשולחן מצידו הימני. הנאשם שב למקומו וכך מוסתרת השקית ממצלמה 3 אך נקלטת עדיין במצלמה 2.
7. בשעה 14:36 מתכופף הנאשם לכיוון השקית, ללא חיפזון או סימני הסתרה, מרים אותה ומשיב אותה מתחת לשולחן - אך לא למקומה, אלא סמוך יותר אליו כך שאינה נראית עוד גם במצלמה 2. בשעה 14:37 קם הנאשם, וניתן לראות את השקית מבצבצת מתחת לשולחן. בשעה 14:56 שוב קם הנאשם וניתן לראות שהשקית הוזזה מעט ממקומה מתחת לשולחן.

8. בשעה 15:10 נוטלת המתלוננת שקית נוספת ממגירה ומכניסה לתוכה תכשיטים בקופסאותיהם.
9. בשעה 15:11 מתכופף הנאשם ומושך את השקית הראשונה קרוב יותר אליו. כשקם הנאשם ממקומו בשעה 15:18, נראית השקית מתחת לשולחן.
10. בשעה 15:34, מתיישב הנאשם שוב במקומו, שולח את ידו הימנית לכיוון השקית הסמוכה לרגלו הימנית ונראות תנועות ידו בלבד, שכן השקית מוסתרת מהמצלמה בגופו. ידו של הנאשם שבה אל מעל השולחן לאחר זמן קצר מאוד. הנאשם חוזר וגוחן ושולח ידו הימנית לשקית שמתחת לשולחן ומתעסק בה ארוכות בשעה 15:35, כשפרטי תנועותיו אינם נראים שכן גופו כאמור מסתיר אותה. המתלוננת עסוקה בעריכת החשבון, אך הנאשם אינו מסתיר תנועותיו. בהמשך מעלה הנאשם את שתי ידיו מעל השולחן, אך שב ומוריד את ידו הימנית מתחתיו לזמן ממושך. אז נראה הנאשם שולח את ידו הימנית לכיס מעילו, ומתעסק בכיסו. בשעה 15:36:14 נראית תנועה של הכנסת דבר-מה לכיס. בשעה 15:36:24 נראה הנאשם במובהק במצלמה 2 מעביר חפץ מכיסו הימני לכיס פנימי במעילו. בשעה 15:36:50 שוב גוחן הנאשם והפעם, במצלמה 2, נראית ידו הימנית בבירור נוטלת דבר מה ממקום השקית מתחת לשולחן ומכניסה לכיס הימני של מעילו. מיד מושטת היד שוב לכיוון השקית ומעלה תכשיט ארוז אל השולחן לבחינה מחודשת. בעוד המתלוננת עסוקה באריזת התכשיטים, הנאשם נוטל מהשקית חפצים ומתעסק בהם מתחת לשולחן, שלא לעיני המתלוננת, אך באופן שנקלט במצלמה 2. עד 15:38 ידו הימנית של הנאשם מוסתרת מתחת לשולחן, וגם כשקם ממקומו נשארה בכיסו.
11. בשעה 15:40 מסייע הנאשם למתלוננת להכניס את אריזות התכשיטים לשקית ומוריד אותה אל מתחת לשולחן. בשעה 15:42 יוצא הנאשם מהחנות. השקית נותרת מתחת לשולחן.
12. בשעה 15:46, משלא שב הנאשם, נועלת המתלוננת את החנות ויוצאת. אחרי דקה שבה המתלוננת, מרימה את השקית ובוחנת את תכולתה - מוציאה ופותחת את קופסאות התכשיטים. המתלוננת יוצאת ומשקיפה לכיוון הליכתו של הנאשם, ואז מתקשרת בטלפון הנייד. בכך מסתיים הסרט.

עדות המתלוננת:

1. המתלוננת הגיעה לתחנת המשטרה הסמוכה סמוך לאחר האירוע ובשעה 17:00 כבר החלה למסור הודעתה הראשונה. בהודעה זו מסרה המתלוננת את עיקרי תלונתה, המובאים כעובדות האישום (נ/1), ומסרה את דפי הנייר עליהם ערכה את חישובי המחיר יחד עם הנאשם, כפי שאכן ניתן לראות בסרט (ת/11). ביום 19.2.13 שבה ופירטה את התכשיטים שנגנבו ואף מסרה רשימה מפורטת לרבות שרטוטי התכשיטים, תיאוריהם והערכת מחיר (ת/9).
2. בשלב מאוחר יותר, ביום 21.4.13, סיפרה המתלוננת לחוקר שהגיע לחנותה לצורך החקירה, שנזכרה שהנאשם היה בחנותה גם יום קודם לאירוע, ביום 30.12.12 (נ/5).
3. בעימות בין הנאשם לבין המתלוננת, שנערך ביום 23.4.13, חזרה המתלוננת על גרסתה (ת/2).

4. בעדותה עמדה המתלוננת על עיקרי גרסתה. אומר מיד, שסתירות מסוימות בדבריה (אותן מנתה הסניגורית המלומדת בסיכומיה) אינן נוגעות כלל לליבת הגרסה, ויש להסבירן בחלוף הזמן. כך ודאי, כשגרסתה שנמסרה לראשונה סמוך לאחר מעשה תואמת את הנראה בסרט.

דברי מר אשר רביבו וגב' חנה שנטיאל:

1. מר רביבו, אחיינה של המתלוננת, הזדמן לחנות ביום האירוע, בעת שהנאשם היה בחנות. המתלוננת סיפרה לו במקום שהנאשם הוא תייר שלן במלון שרתון ובא לבצע קנייה גדולה. הנאשם דיבר אנגלית בלבד.
2. דברי גב' שנטיאל הובאו במזכר שהוגש בהסכמה (ת/6). גב' שנטיאל הזדמנה לחנות בעת ביקורו הראשון של הנאשם, ביום 30.12.13 ומסרה שהנאשם הציג עצמו כתייר אמריקאי עשיר ודיבר באנגלית בלבד.

גרסת הנאשם:

1. כאמור, הנאשם הודה בהמצאותו בחנות ביום האירוע ויום קודם. לעניין יום האירוע, טען הנאשם שקנה בחנות מספר תכשיטים זולים ושילם ₪ 2,600 במזומן. תכשיטים אלו התכוון הנאשם למכור לתיירים. הנאשם טען, שהמתלוננת ידעה את זהותו האמיתית, והכחיש שהציג עצמו כתייר ושדיבר רק אנגלית.
2. הנאשם הכחיש כל גניבה.

דין ומסקנות:

1. מקבל אני את גרסתה של המתלוננת כאמינה: ראשית, הסרט תומך בדבריה; שנית, בסרט ניתן לראות את מבוכתה ודאגתה של המתלוננת, אחרי שהנאשם הלך לו ולא שב, ותלונתה במשטרה נמסרה כמעט מיידית. די באלו כדי לשלול אפשרות להעללה או לניסיון למרמה. אשוב ואומר, שסתירות לא-מהותיות בדברי המתלוננת אינן מפריכות את גרסתה, והן פרי מובהק של חלוף הזמן.
2. עדותה של המתלוננת איננה ראייה יחידה לאשמתו של הנאשם. הראיה הישירה הנוספת היא הסרט. מהסרט ומדבריה של המתלוננת עולה עובדה מוצקה: התכשיטים שהוצגו לנאשם והושמו בשקית היו בחנות כל עוד הנאשם היה בחנות, ונעלמו מהחנות כשנעלם הנאשם.
3. עובדה זו מצטרפת לתיעוד תנועותיו של הנאשם במצלמה 2 החל משעה 15:35 - מהן חשודות כלקחה ומהן לקיחה ברורה - כדי לקבוע מעל לכל ספק סביר שהנאשם אכן נטל את התכשיטים בהיעלם מעיני המתלוננת והטמין אותם בכיסיו.
4. הנאשם ניצל את חוסר תשומת הלב של המתלוננת, שהיתה עסוקה באריזה ובחישוב החשבונות, לאחר שרכש את אמונה, תוך שימוש בטענות מרמה ובהתקרבות אינטימית. דברי המתלוננת בדבר התחזותו של הנאשם לתייר אמריקאי זכו לחיזוק בדברי מר רביבו וגב' שנטיאל.

5. טענותיו העיקריות של הנאשם מוכחות בסרט - מדובר על תכשיטים רבים, ולא כטענתו; בשום שלב לא נמנה ולא נמסר סך של 2,600 ₪. בנוסף, דפי החישובים שנמסרו מיידית למשטרה מעידים על תכשיטים רבים ויקרים שהנאשם בחן והתכוון לכאורה לרכוש.

6. לנוכח אלו, אין טעם רב בסקירה דקדקנית של סתירות קלות ושוליות בדברי המתלוננת, או בתהייה (מוצדקת) על סבירות גרסתו של הנאשם, או בתיאור מפורט על ההתרחשות בביקורו הראשון של הנאשם שאיננה במחלוקת.

סוף דבר:

1. אשמתו של הנאשם הוכחה מעל לספק סביר, ואני מרשיע אותו בעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1974.

2. שווי הגניבה, כדברי המתלוננת בעדותה, נע בין 80,000 ל-90,000 ₪, ולא כאמור בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ט טבת תשע"ה, 20 ינואר 2015, במעמד הצדדים.